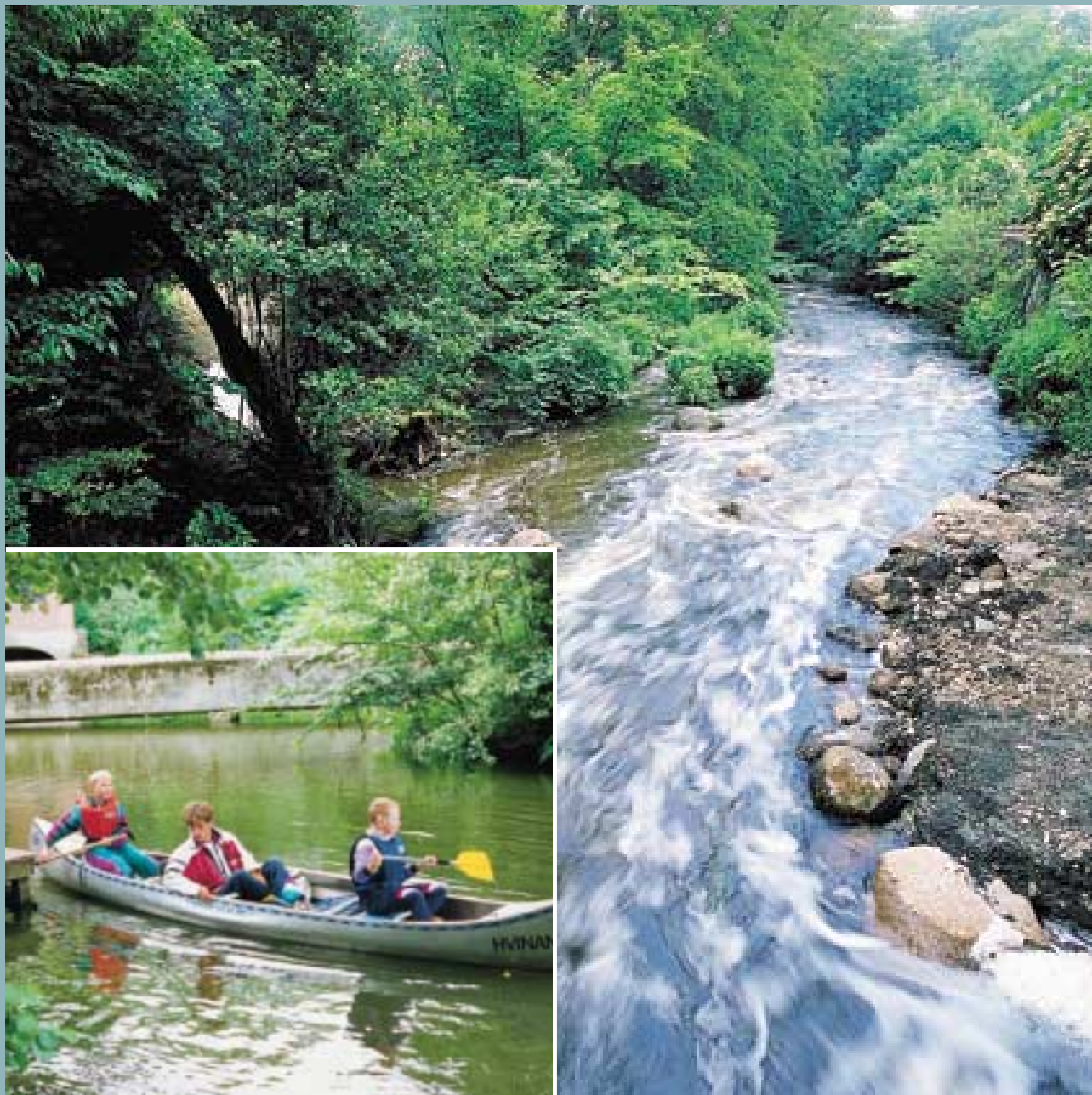

Sejlads og andre rekreative aktiviteter langs vandløb

Sejlads og andre rekreative aktiviteter langs vandløb

Indhold

Forord	3	Planlægning	15
Vandløbenes glæder	4	-Ribe og Sønderjyllands amter	15
Udviklingen siden 1990	4	-Behov for samlet vejledning	15
Forskellige typer sejlsads	6	Løsninger – anbefalinger	16
Brugerråd	7	-Amterne	16
Gruppesejlsads	7	-Kanoudlejere	17
Forskellige brugergrupper	8	-Foreninger, klubber, institutioner, skoler	17
Problemer – udfordringer	9	-Skov- og Naturstyrelsen	17
-Støjende adfærd	9	Relevant litteratur	18
-Påvirkning af naturgrundlaget	9	Lovgrundlag	18
-Naturbeskyttede områder	10	Bilag A:	19
-Sejlbare vandløb	10	Forebyggelse af spredning	
-Mængden af både	10	af fiskesygdommen BKD	19
-Udlejning / udlån	12		
-Infrastruktur	14		
-Ulovlig færdsel	14		
-Desinfektion	14		

Forord

For de fleste mennesker er vand fascinerende. Vi vil gerne bo ved vandet, hvad enten det er på havnearealer, som fremover inddrages til boliger, eller det er ved søer og vandløb. Om sommeren tager vi til strand og hav. Vand er med til at give landskabet karakter, det skaber variation og flotte synsoplevelser, og det danner grundlag for en særlig flora og fauna. Til vandet er der også knyttet mange fritidsaktiviteter. Det gælder i høj grad vandløbene. Såvel aktiviteter på vandløbene som langs vandløbene er populære, og det betyder naturligvis, at der af og til kan komme konflikter mellem de forskellige fritidsinteresser.

Derfor kan det være nødvendigt at tage initiativer, der forhindrer eller minimerer sådanne konflikter, så man kan tage hensyn til hinanden, således at alle kan være der. Der gælder nemlig en særlig "allemandsret" for vandløb. Hvis der i øvrigt er lovlig adgang er det som udgangspunkt tilladt at sejle på alle vandløb i Danmark. Men der er mulighed for at indføre sejladsbegrænsninger eller egentlige sejladsforbud.

Allerede i 1990 tog Friluftsrådet denne problematik op. Der blev i 1991 offentliggjort en rapport som analyserede de aktuelle forhold og kom med en række anbefalinger. Her 10 år efter har Friluftsrådet fundet det relevant at vurdere udviklingen. En arbejdsgruppe med repræsentanter for en række medlemsorganisationer har på den baggrund udarbejdet nærværende rapport der indeholder en række anbefalinger af mulige redskaber, som kan tages i anvendelse, hvis en regulering af sejlads på et vandløb måtte være nødvendig.

En generel overskrift for såvel denne rapport og meget andet i Friluftsrådets arbejde er ønsket om dialog. Dialog mellem de forskellige brugergrupper, lodsejere, udlejere, myndigheder m.fl. er en forudsætning for at finde løsninger, som de fleste kan leve med.

En af anbefalingerne i rapporten er derfor, at der for vandløb, hvor der måtte være behov for sejladsbegrænsninger, bør nedsættes et brugerråd eller evt. et amtligt "Blåt Råd", der kan danne rammen om dialogen. Mange konflikter kan på denne måde ryddes af vejen, og man kan her drøfte eventuelle problemers karakter og omfang, samt hvordan de kan afhjælpes.

Friluftsrådet håber, at rapporten kan være med til at skabe denne dialog og være til inspiration for det fremtidige arbejde med vores vandløb – til glæde for de mange, især børn og unge, der kan få gode og varierende fritids- og naturoplevelser på de danske vandløb.

Lars Mortensen

Mogens Nielsen

Næstformand for Friluftsrådet
Formand for arbejdsgruppen

Formand for Friluftsrådets Natur- og Planudvalg

Vandløbenes glæder

Vandløbene er karakteristiske elementer i det åbne land. Bække og åer udgør et netværk af spændende natur. Vandløb slynger sig fra naturens hånd og byder på store naturoplevelser. Mange vandløb er imidlertid rettet ud for at øge deres evne til at fjerne vand fra landbrugslandet.

Der er mange friluftaktiviteter tilknyttet de danske vandløb. Roere, lystfiskere og fuglekiggere har alle glæde af vandløbene og deres omgivelser.

Naturoplevelsen er en fællesnævner for alle disse aktiviteter. For kano sejleren er det den stille, glide-gende sejlads gennem landskabet som værdsættes. Muligheden for med jævne mellemrum at gå i land og nyde naturen derfra er højt prioriteret. Hertil kommer det fysiske velvære, der er forbundet med at ro i kano.

For lystfiskeren har den stille naturoplevelse ved åen første prioritet, men også spændingen, når der er bid, udgør et vigtigt element i totaloplevelsen.

For fuglekiggeren er stilhed også en kvalitet. Synet af en isfugl, der fanger små fisk eller en vandstær ved vandløbet er af høj kvalitet.

Dette er et lille udpluk af de oplevelser, som er forbundet med forskellige friluftaktiviteter ved og på vandløb. I mange tilfælde er der ikke problemer med, at de forskellige aktiviteter virker forstyrrende for hinanden. Nogle gange er dette dog tilfældet og for at dæmme op for nogle af disse uoverensstemmelser præsenteres i denne rapport en række anbefalinger. Anbefalingerne kan betragtes som en værktøjskasse for amterne, hvor forskellige værktøjer kan tages i anvendelse alt efter, hvad det er for et vandløb man har med at gøre.

Udviklingen siden 1990

I 1990 nedsatte Friluftsrådet en arbejdsgruppe og iværksatte en undersøgelse med det formål at belyse de aktuelle forhold og de fremtidige muligheder omkring kano sejlads på større danske vandløb. I arbejdsgruppen sad blandt andre Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Kano og Kajakforbund, Ungdomsringen, Dansk Ornitologisk Forening og Danmarks Naturfredningsforening.

Undersøgelsen omfattede kun intensiv tursejlads med specielt kanoer indenfor følgende kategorier:

- Udlejningssejlads - knyttet til særlige vandløb.
- Privatejede både til familiesejlads
- Klubejede både til ungdomssejlads
- Udenlandske turistejede både

da man ikke fandt nævneværdige problemer med andre typer af ikke-motoriseret sejlads.

I 1991 udkom arbejdsgruppens rapport "Sejlads på større vandløb - om tursejlads med kano", hvori der var en række anbefalinger. Blandt andet blev

det vurderet, at der er 40 vandløb, som tåler intensiv tursejlad: 8 store, 15 mellemstore og 17 mindre åer - i alt 1427 km. Rapporten fra 1991 gør rede for, at sejlad ikke er så forstyrrende som oprindeligt antaget.

Rapporten tydeliggjorde desuden behovet for en forbedret planlægning af sejladen på vandløb og søer i Danmark – både på nationalt og amtskommunalt niveau. Der blev peget på behovet for, at der udarbejdes en generel vejledning til støtte for amtskommunernes bestræbelser for at lave en god planlægning. En sådan vejledning har myndighederne her 10 år senere ikke lavet og Friluftsrådet ønsker med nærværende rapport endnu en gang at gøre opmærksom på behovet herfor.

Sejladrapporten viste, at manglende planlægning og styring var en væsentlig årsag til lokale konflikter mellem sejlad, lodsejerinteresser, naturbeskyttelses- og andre fritidsinteresser. Rapporten kom således med en række anbefalinger om, at der bør sikres en afbalanceret afvejning af forskellige interesseforhold, og at der bør findes nuancerede løsninger for en flersidig brug af vandløbene.

Baggrunden for den nye arbejdsgruppe

Friluftsrådet og berørte medlemsorganisationer har siden 1991 fulgt udviklingen indenfor ikke-motoriseret sejlad på vandløb tæt og må her 10 år senere konstatere, at der fortsat er behov for at belyse gamle og nye problemstillinger, som gør sig gældende for rekreative aktiviteter langs vandløb.

Friluftsrådet har i de seneste år oplevet flere og flere sager, hvor der har været lagt op til ofte unødige indskrænkninger i sejladsmulighederne i forbindelse med myndighedernes revision af sejladbestemmelser. Medlemsorganisationer har ligeledes henvendt sig for at få Rådet til at sætte fokus på nogle af de konflikter, der opstår mellem forskellige typer rekreative aktiviteter langs vandløb. Samtidig er der kommet en del meldinger om, at omfanget af sejlad på de danske vandløb er steget. Det vurderes, at såvel sejlad i udlejningsbåde som omfanget af privatejede – og foreningsejede både er steget.

Derfor har Friluftsrådet fundet det naturligt at samle de medlemsorganisationer, der var med til at udarbejde sejladrapporten i 1991, samt at invitere andre interesserede medlemsorganisationer med henblik på at fokusere på problemstillingerne i for-

bindelse med udøvelse af rekreative aktiviteter langs vandløb.

Erfaringer med rekreative aktiviteter langs vandløb i 1990'erne har givet anledning til behandling af en række nye problemstillinger og anbefalinger i år 2001. Denne rapport skal således ses som en fortsættelse og et supplement til sejladrapporten fra 1991 med henblik på at tilvejebringe et grundlag for, at amterne forvalter sejladbestemmelser på et ensartet grundlag. Dette er især påkrævet for de vandløb, der passerer flere amter.

Rapporten beskriver problemstillingerne og der er i slutningen af rapporten opstillet en række anbefalinger til forvaltning af sejladen. Anbefalingerne skal ses som en værktøjskasse, som amterne kan benytte sig af, når de har behov for at undersøge om sejladen skal reguleres, og givet fald på hvilken måde.

Arbejdsgruppen har bestået af:

Landsforeningen Ungdomsringen
Danmarks Sportsfiskerforbund
Dansk Kano og Kajakforbund
Dansk Ornitologisk Forening
Dansk Forening for Rosport
KFUM-spejderne i Danmark
Naturvejlederforeningen i Danmark
Danmarks Idræts-Forbund
Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger
Danmarks Jægerforbund
Friluftsrådet

Forskellige typer sejlads

Hvis der er lovlig adgangsmulighed, er det som udgangspunkt tilladt at sejle på alle vandløb i Danmark ("allemandsret"), med mindre der er indført begrænsninger eller sejladsforbud (jf. vandløbsloven eller naturbeskyttelsesloven).

Begrebet ikke-motoriseret sejlads dækker over sejlads med kano, kajak, robåde, tømmerflåder og lign. De forskellige bådtyper appellerer også til forskellige typer brugergrupper med hver deres behov.

Karakteristik af bådtyper					
Bådtype (antal pers. pr. båd)	Balance/ Stabilitet	Instruktion Nødvendig	Erfaring Nødvendig	Sejl- og styreevne	Bagage- plads
<i>Kano (1-3)</i>	<i>God</i>	<i>Ja</i>	<i>Nej</i>	<i>Tilegnes hurtigt</i>	<i>Meget god</i>
<i>Turkajak (1-2)</i>	<i>Forholdsvis svær</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Kræver øvelse</i>	<i>Kun lidt</i>
<i>Havkajak (1)</i>	<i>Forholdsvis god</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja, lidt</i>	<i>Tilegnes hurtigt</i>	<i>God</i>
<i>Robåd (1-9)</i>	<i>Forholdsvis god</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Tilegnes hurtigt</i>	<i>Lidt</i>
<i>2-åres inriggere (2)</i>	<i>God</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Tilegnes hurtigt</i>	<i>Meget god</i>
<i>4-åres inriggere (4)</i>	<i>God</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Tilegnes hurtigt</i>	<i>Meget god</i>

Af ovenstående skema fremgår det, at kanoen er et godt valg for den uerfarne, som f.eks. gerne vil på en længere tur med overnatning, hvortil der kræves medbringelse af telt og andet udstyr. Med forholdsvis lidt instruktion kan man lære at håndtere kanoen og med dens stabilitet og rummelighed er den god til familier med børn eller grupper, hvor flere kan være i samme kano.

Selv om kanoen er den bådtype, som er nemmest at lære at håndtere som uerfaren, så er sandsynligheden for, at nybegyndere styrer ind i brinker eller går på grund større end for erfarne sejlere.

Brugerråd

Inden for en række andre naturforvaltningsopgaver er der i de senere år blevet indført brugergrupper og brugerråd. Sejlads på vandløb har i mange år givet anledning til konflikter mellem de forskellige bruger-kategorier. Derfor ser Friluftsrådet det som en oplagt mulighed for at imødegå konflikter, at der oprettes brugerråd for de vandløb, hvor der er størst problemer. Arbejdsgruppen anbefaler, at der oprettes brugerråd for vandløb, hvor der skønnes at være behov herfor, f.eks. hvor der foregår udlejnings-sejlads. Et sådant brugerråd er netop etableret for Susåen, som følge af at der blev indført krav herom i den netop reviderede sejladsbekendtgørelse. Også for Uggerby Å er der nu oprettet et brugerråd.

Brugerrådet bør sammensættes af lokale og regionale repræsentanter for interessenterne ved vandløbet. Det vil f.eks. være Dansk Ornitologisk Forening, Danmarks Sportsfiskerforbund,

Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Idræts-Forbund, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Dansk Kano og Kajakforbund, Ungdomsringen, spejderne, Friluftsrådet, lodsejerne, udlejerne, kommunerne og med Amtet for bordenden. I brugerrådet kan der diskuteres emner såsom kvotestørrelser, ordensreglement, affalds-problemer og etablering af primitive lejrpladser og ophalingspladser m.m.

Brugerrådet bør endvidere være med til at vurdere, hvornår det er passende med en egentlig evaluering og eventuel revision af sejladsbestemmelserne, f.eks. efter en periode på 5-10 år.

Det må i hvert enkelt tilfælde vurderes, om det er hensigtsmæssigt at lave et brugerråd for det enkelte vandløbssystem eller om det skal være for alle vandløb i hele amtet.

Gruppesejlads

Når der skal fastlægges regler for friluftaktiviteter ved vandløbene, er det vigtigt at se på den forstyrrende effekt roere, lystfiskere og andre, der færdes i nærheden af vandløbet, har på naturen **og** på de andre aktiviteter i området. Dette skal sammenlignes med den kapacitet vandløbet vurderes at have.

For så vidt angår sejladsen, så er det ofte gruppe-sejladsen, der fokuseres på. Det er heldigvis ikke reglen, at der er problemer med gruppesejladsen, men når der opstår problemer, så er det Arbejdsgruppens indtryk, at problemerne opstår ved større grupper og primært i forbindelse med den kommercielle udlejning. Derfor er Arbejdsgruppen åben overfor, at det kan være påkrævet at indføre reguleringsmekanismer for denne type udlejningssejlads.

Regulering af sejlads i mindre grupper kan også komme på tale ved vandløb, der kræver særlig beskyttelse. Reguleringen kan ske i form af alment gældende regler f.eks. i forhold til yngletid, tidspunkt på dagen m.m.

Det er Arbejdsgruppens opfattelse, at det kan være rimeligt at indføre regulering af større grupper via kvoteordninger eller gruppestørrelser, såfremt der på et vandløb er problemer forbundet med denne type sejlads. En sådan regulering bør drøftes i et brugerråd.

Klubber og foreningers større arrangementer, konkurrencer, motionsløb og lign., hvor mange både sejler samtidig kan betragtes som sejlads af forstyrrende karakter. I disse tilfælde er det nødvendigt at vurdere, om det pågældende vandløb kan bære en sådan belastning. Et brugerråd bør rådgive Amtet om retningslinier for denne type arrangementer. Det bør i denne sammenhæng afklares, hvor ofte de små grupper sejler og sammenholde dette med vandløbets størrelse, struktur og naturværdi. Det bør så indgå i en afvejning mellem benyttelse og beskyttelse for det konkrete vandløb.

Forskellige brugergrupper

Hjemmehørende både kan være privatejede, forenings-, klub- eller institutionsejede. Disse både udgør som regel ikke et problem i forhold til omgivelserne. De problemer der måtte opstå i forhold til omgivelserne kan i fremtiden søges løst ved etablering af brugerråd. Det er i denne kategori, at de fleste kajaker findes. De anvendes som hovedregel kun til endags-ture.

Udlejningsbåde. Udlejningsbåde giver mulighed for, at familien eller en gruppe venner kan tage på kanotur, uden at have fået den samme forudgående sejladstekniske træning og instruktion som kano- eller roklubsmedlemmer.

Der findes imidlertid grupper af kanosejlere i udlejningsbåde, som udgør et stort problem i forhold til sejladstens påvirkning af omgivelserne.

Gæster i lånte både. Denne kategori omfatter bl.a. de ca. 50 kanoer og 160 kajaker, som findes i grejbankerne. Der er etableret en grejbank i hvert amt. Også spejdere og institutioner låner både ud.

Grejbankerne administreres af 3 organisationer: Ungdomsringen, Foreningen af Frie Ungdomsskoler og Efterskoler samt Foreningen af Ungdomsskoleledere. I disse organisationer lægges der ikke alene vægt på sejladsteknik, men også på naturoplevelsen man får ved at sejle i kano. Derfor gøres der meget for, at børnene og de unge viser hensyn og omtanke, når de færdes på og langs vandløbene. Det er klart, at der kan forekomme støjende grupper i denne kategori, men det er Arbejdsgruppens opfattelse, at problemet er langt mindre end ved udlejningssejlads i grupper, da der altid er ledere med, der som oftest lægger vægt på hensynsfuld opførsel i naturen.

Mindre grupper af klubejede både udgør et markant mindre problem end grupper af udlejningsbåde, idet medlemmer af klubberne har modtaget instruktion i sejladsteknik, viden om naturen, og hvordan der tages hensyn til den.

Gæster med private både. Her tænkes på privatejede og klubejede både. Førstnævnte forekommer fortrinsvis enkeltvis, mens de klubejede både oftere kommer i mindre grupper. Til denne kategori hører også udenlandske turister med egne både.

Kategorien forekommer mindre problematisk i forhold til påvirkning af omgivelserne (se dog om "Ulovlig færdsel", side 14). Sejlad i privatejede både vil oftest have en karakter, der virker mindre forstyrrende, hvis den foregår som stille, glidende sejlad. Hertil kommer, at sejlad i klubejede både ofte udøves af personer, som har rutine og erfaring med sejlad og som har fokus på sikkerheden.

Til denne kategori hører også institutionsejede både. Sejlad i større grupper er en almindelig aktivitet for institutioner, efterskoler, ungdomsskoler, klubber og lign. Her er god mulighed for at give eleverne spændende udfordringer på det individuelle plan såvel som socialt. De fleste institutioner lægger vægt på sejladsteknik og naturoplevelsen i kano. De større grupper vil ofte støje og "fylde mere", hvilket påvirker omgivelserne mere end en enkelt båd, der stille glider ned ad åen. Arbejdsgruppen vurderer dog, at denne kategori som hovedregel udgør et mindre problem end grupper af udlejningsbåde.

Se også beskrivelsen af institutionsejede både under "Udlejning" og "Udlån", side 12.

Problemer – Udfordringer

Samtidig benyttelse af vandløb til sejlad, lystfiskeri og naturiagttagelser medfører i nogle tilfælde konflikter mellem de forskellige interesser. Det kan derfor være nødvendigt at indføre regulering af sejladen på et vandløb af hensyn til andre rekreative interesser og eventuelt af hensyn til dyrelivet.

Det kan være relevant at overveje, om særlige naturhensyn taler for en begrænsning af sejlad og andre rekreative aktiviteter langs et vandløb. Sejladstrykket er en af parametrene i vurderingen. En begrænsning i sejladsmuligheder, som begrundes med ønsket om at tage særlige naturhensyn, bør overvejes i forhold til den samlede belastning langs et vandløb som de forskellige aktiviteter udgør. Spørgsmålet bør drøftes og vurderes i brugerrådet.

Hvis det vurderes, at det er nødvendigt med en regulering af sejladen, så er der forskellige reguleringsinstrumenter, som kan benyttes. Det er imidlertid vigtigt at overveje hvilke mål, der skal opfyldes og med hvilke reguleringsinstrumenter. Det er også vigtigt at gøre op, om der er nogle interesser, som rammes særlig hårdt af reguleringen, og om dette er rimeligt i forhold til den ønskede effekt, eller om der er nogle interesser som ikke tilgodeses.

Nedenfor gennemgås de mulige problemer - eller udfordringer, om man vil – som eksisterer ved danske vandløb.

Støjende adfærd

Eksemplerne med en gruppe unge eller voksne, der tager på kanotur med bådene fuld af bajere og ghettoblaster er det, man oftest møder i debatten om regulering af sejlad på de danske vandløb. De fleste er enige om, at denne form for støjende adfærd ikke hører hjemme på vandløbene. Denne brugergruppe er oftest at finde som gæster i udlejningskanoer. Det er vigtigt at søge at løse disse problemer, uden det forringer muligheden for enkeltpersoner, familier og grupper som ønsker at leje kanoer med henblik på en stille og rolig naturoplevelse på vandløbet.

Påvirkning af naturgrundlaget

Rapporten fra 1991 beskrev, at man sammenfattede kan sige, at påvirkning fra landbrug, fiskeri (med sættegarn og ruser), vandløbsvedligeholdelse eller forurening normalt vil udgøre en større trussel mod naturværdierne end kanosejlad. Dette vurderes stadig at være tilfældet, selvom der er sket forbedringer med 2 meters dyrkningsfrie bræmmer

ved vandløbene og med nye regler for at sætte ruser i vandløb. Endvidere har Vejle Amt i 1994 lavet en undersøgelse af Gudenåens øverste del, der peger på, at fiskene ikke tager skade af kano-sejladen. Det blev bekræftet af en lignende undersøgelse i 1999.

Det handler altså stadig om, at der er de rette proportioner i debatten, når sejladens mulige negative indflydelse på naturgrundlaget diskuteres.

Selv om uøvede roere kan sejle ind i åbrinker og i værste tilfælde medvirke til forøget erosion af disse, er den største fysiske forandring et vandløb udsættes for, naturlige omlejringer som følge af forøget vandgennemstrømning ved f.eks. perioder med særlig stor nedbør. De naturlige omlejringer sker især på de årstider, hvor ørredernes æg og yngel er i gydebankerne. Også fiskenes egen fysiske påvirkning af gydebankerne har betydning. Med til billedet hører, at der på kreaturafræssede arealer sker en påvirkning af brinken, hvis arealet ikke er heget.

Kanosejleres påvirkning af brinken kan være kritisk, hvor der ikke er et rodnet til at fastholde brinken. Det samme gør sig gældende for lystfiskeres, ornitologers og lodsejeres færdsel ovenpå brinken. Erosion af brinker kan give sandvandring, som er med til at ødelægge gydebankerne.

Fælles problem for **fuglene** er, at de har deres reder i, på og ved bredderne. Undersøgelser viser, at hyppige ophold og landgang i områder i umiddelbar nærhed af en fuglelokalitet kan have en afgørende betydning på fuglenes ynglesucces. Der bør derfor ikke i første omgang placeres opholdsarealer i umiddelbar nærhed af vigtige fuglelokaliteter langs et vandløb. Hvis der etableres opholdsarealer tæt på vigtige fuglelokaliteter kan det være hensigtsmæssigt at indføre regler om, at pladserne ikke må anvendes i perioden 15. april – 20. juni. Ved særligt vigtige fuglelokaliteter kan det komme på tale at indføre begrænsninger allerede fra 16. marts.

Sejladens påvirkning af fuglelivet er minimal i egentlige vandløb, men der kan være behov for restriktioner i fuglenes yngletid i visse søers vandområder, især i rørskove, hvor rederne er. Restriktionerne kan f.eks. bestå i udpegning af tvangsruiter.

Sejlad kan have en vis indvirkning på **plantevæksten** i vandet, men skaden er minimal i sammenlig-

ning med den påvirkning grødeskæring har. Træer langs vandløb har i form af skyggevirksomhed i øvrigt en begrænsende effekt på plantevæksten i vandløb.

Friluftsrådet har set flere eksempler på, at der ønskes og indføres sejladforbud af hensyn til beskyttelsen af **odderen**. Undersøgelser, bl.a. fra DMU og erfaringer viser imidlertid, at sejlad og fiskeri ikke har en negativ påvirkning af odderen, så længe der er gode skjulesteder langs brinkerne samt gode fødemuligheder. Endvidere er odderen natakktiv, hvilket minimerer risikoen for bortskræmning, idet friluftaktiviteterne oftest foregår i dagtimerne.

Det er sandsynligt, at natfiskeri og natsejlad ikke har negativ effekt på odderen, men igen er det stærkt afhængigt af, om der er skjulesteder. Der er f.eks. mange oddere ved Karup Å, hvor der er mange lystfiskere – også om natten.

Der er i øvrigt tegn på, at odderbestanden i Danmark er i fremgang. Hensynet til odderen kan derfor ikke begrunde forbud mod sejlad. Der bør dog ikke placeres opholdsarealer i nærheden af dokumenterede bosteder for oddere.

Naturbeskyttede områder

En del vandløb er udpeget som naturbeskyttede områder, herunder EF-fuglebeskyttelses- og EU-habitatområder. For fuglebeskyttelsesområderne er det f.eks. isfuglen, der er udpegningsgrundlaget, mens det for habitatområderne kan være odderen.

At et område er udpeget som naturbeskyttet område, har ikke umiddelbart forvaltningsmæssig betydning for sejlad. Den kan fortsætte som hidtil. Det er i situationer, hvor der ønskes en udvidelse af aktiviteterne og faciliteterne, at der kan være forvaltningsmæssige komplikationer. Der vil myndighederne se på, om udvidelsen er forenelig med at bevare og forbedre forholdene for den art eller de arter, som området er udpeget for.

Sejlbare vandløb

Det er almen erfaring, at det især er stor bådtaethed med tendens til klump- eller gruppesejlad, og ikke den mere spredte familie-, gæste- eller klub- og institutionssejlad, der giver problemer i forhold til naturbeskyttelse, andre berettigede interesser eller overbelastning af faciliteter (lejr- og rasteplasser m.m.). Det er især grupper i udlejningskanoer, som udviser voldsom og støjende adfærd, der har en stor indvirkning på naturgrundlaget og øvrige aktiviteter i og ved vandløbene.

Der er ofte tale om personer, som ikke har fået instruktion i at styre en kano og som ikke er opmærksomme på den omgivende natur.

Derfor anbefalede Friluftsrådet allerede i 1991, at intensiv sejlad foregår på en række robuste sejlbare vandløb. Det blev defineret som vandløb, der har en størrelse, så der kan skæres grøde fra båd eller der kan vendes med en kano/kajak. Dette betyder, at de sejlbare vandløb normalt er minimum 4-5 m brede og 40-60 cm dybe.

Udpegningen i 1991, der skete i samråd med amtskommunale teknikere, indebar, at øvre løb, sideløb eller strækninger med høj recipientmålsætning (A, B0 og B1) eller særlige beskyttelsesinteresser generelt ikke blev medtaget som egnede til sejlad.

Nogle af disse vandløb har ændret karakter siden 1991 bl.a. som følge af naturgenopretning. Det betyder efter Arbejdsgruppens opfattelse ikke som udgangspunkt, at de pågældende vandløb derfor tåler en mindre sejladbelastning.

Selvom rapporten fra 1991 pegede på de større vandløb som sejlbare, så skal det tilføjes, at de mindre og korte åer, der sjældent er egnede til udlejningssejlad kan være af stor rekreativ betydning.

Efter Arbejdsgruppens opfattelse vil det være en styrke for sejlad og for vandløbene, at der åbnes for sejlad på sejlbare åer. Det vil alt andet lige give flere sejladsmuligheder og dermed et mindre pres på det enkelte vandløb. Dog kan det også betyde, at flere vil sejle.

Vandstanden i de enkelte vandløb er et selvstændigt problem. I nogle åer er vandstanden meget svingende gennem året og fra år til år, og det kan være relevant at indføre sejladregler, der tager højde for dette. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis de enkelte amter udarbejdede et system der kunne orientere folk om vandstandshøjden inden de tager afsted på tur.

Mængden af både

Ovenfor er det anført, at hovedproblemet med sejlad på de danske vandløb er den støjende og voldsomme adfærd, som udvises i store grupper - fortrinsvis i forbindelse med udlejningssejlad. Dog kan den totale mængde af både på vandløbet udgøre et problem, som f.eks. på Gudenåen og Susåen, inden der blev lavet sejladsbekendtgørelser.

Medvirkende til forøgelse af mængden af både, er den transport, der sker af udlejningsbåde, der er hjemmehørende ved ét vandløb, men som periodvis flyttes og anvendes i andre vandløb.

Det er Arbejdsgruppens opfattelse, at sejlads i almindelighed ikke skader naturgrundlaget. Påvirkningen fra sejlads står ikke mål med andre påvirkninger af vandløbet i form af vandgennemstrømning, grødeskæring, kreaturgræsning m.v.

I virkeligheden handler debatten mest om, i hvilket omfang de forskellige brugergrupper kan acceptere hinandens aktiviteter: kanosejlere, lystfiskere, ornitologer, udlejere og lodsejere m.fl.. Med henblik på at sikre en flersidig brug og skabe en balance mellem de forskellige aktiviteter, kan det være fornuftigt at regulere antallet af både. Det kan ske som en kvotetildeling.

Ved at indføre kvoter (f.eks. for antal både og/eller antal sejlads) for udlejningsbåde og gæstebåde sikres et loft for det samlede antal sejlads på det pågældende vandløb på et givet tidspunkt. Arbejdsgruppen finder, at denne form for regulering af sejladsen er et fint styringsinstrument, hvis en regulering er nødvendig.

Ved indførelse af kvoter tages der normalt hensyn til, at bredejere og andre lokale brugere ikke

afskæres muligheden for sejlads. Derfor fritages hjemmehørende både for kvoteordningen på visse vandløbsstrækninger, bortset fra at der eventuelt kan lægges begrænsninger på, hvor mange fartøjer den enkelte person eller klub/institution kan få registreret som hjemmehørende.

Når en kvoteordning er indført, er det imidlertid vigtigt hele tiden at have for øje, hvordan situationen udvikler sig, og vurdere, om der er behov for at ændre på sejladsmulighederne, enten ved at åbne op for mere sejlads eller ved at indskrænke kvoterne. Især er det vigtigt at overveje, hvad årsagerne til eventuelle problemer er, herunder om der er andre løsningsmodeller end per automatik at begrænse sejladsen. Størrelsen af kvoterne og sejladsbelastningen bør derfor drøftes jævnligt (en gang hvert halve eller hele år) i et bruger-råd nedsat af Amtet, der er forvaltningsmyndighed.

Hjemmehørende både bør defineres som privat- eller forenings-, klub-/institutions- og grej-banksbåde, hvis ejere bor i de amter, som vandløbet passerer. Ved særligt "trafikerede" vandløb kan der også sættes loft over, hvor mange både den enkelte borger kan få registreret som hjemmehørende. Desværre benytter forvaltningsmyndighederne landet over ikke samme definitioner for begreberne hjemmehørende og gæstebåde, hvilket er u hensigtsmæssigt og gør sejladsmulighederne

uigennemskuelige. Arbejdsgruppen finder det i øvrigt urimeligt, hvis Amtet fastsætter en given dato for, hvornår man kan få registreret sit fartøj som hjemmehørende. Det bør være muligt løbende at få godkendt et fartøj som hjemmehørende.

Gæstebåde bør defineres som privat- eller forenings-, klub-/institutionsejede både, der ikke er hjemmehørende i de amter det pågældende vandløb passerer. Ved indførelse af gæstekvoter, bør der normalt ikke skelnes mellem private eller forenings-, klub-/institutionsejede både, da alle bør have lige mulighed for gæstesejlds. Det kan evt. være en mulighed at opdele gæstekvoten i tilladelser til gruppesejlds og tilladelser til individuel sejlds.

Ansvar for udstedelse af tilladelser til gæstesejlds ligger hos Amtet, som dog kan vælge at overlade selve administrationen heraf til en tredje part, som det f.eks. sker for Susåen, hvor Kongskilde Friluftsgård administrerer ordningen. Det sikrer, at gæster kan få fat på gæstetilladelser uden for Amtets normale åbningstid. En anden mulighed er, at der udleveres gæstetilladelser fra de lokale turistkontorer. Udlejere bør dog – af principielle årsager - ikke have mulighed for at udlevere gæstetilladelser.

Hvis Amtet efter naturbeskyttelsesloven vælger at tage betaling for administration af ordningen, så bør gebyret kun have en størrelse, så det dækker de direkte omkostninger forbundet med administration af ordningen. En afgørelse fra Naturklagenævnet har fastslået, at amterne ikke havde hjemmel i bekendtgørelsen om sejlds på Susåen til at opkræve gebyrer, der også dækkede vedligehold af rastepladser o.lign.

I nogle tilfælde kan det være hensigtsmæssigt, at Amtet indfører rullende ordninger, hvor kanoer sendes af sted hver for sig eller to ad gangen med en vis tidsmæssig forskydning.

Udlejning/udlån

I de senere år har der været en debat – ikke kun om udlejning – men også om udlån af kanoer. Her har særligt grejbankerne været i søgelyset, men også spejdernes udlån har været nævnt.

Arbejdsgruppen vil anbefale, at der anvendes følgende definitioner:

Udlejning defineres som en kommerciel aktivitet, som kræver tilladelse fra myndighederne (politi/amt), som f.eks. kanoudelejerne på Gudenåen og Susåen.

Udlån defineres som en ikke-kommerciel aktivitet. Dog kan der opkræves betaling til almindeligt vedligehold, som f.eks. klubber/institutioner og spejdere oftest gør det. Grejbanker oprettet med støtte fra friluftslivets tips- og lottomidler må ikke drive kommerciel udlejning og anvendelse af fartøjer herfra defineres derfor som udlån.

Friluftsrådet finder det fornuftigt, at kanoer samles i grejbanker, hvor flere kan få glæde af de samme både, frem for at alle skoler og institutioner har deres eget materiel, som så kun anvendes en gang imellem.

Da grejbankerne samtidig yder vejledning samt evt. instruktion inden udlån sikres det, at brugerne af grejbanksudstyret er gjort bekendt med eventuelle sejldsregulativer, sejldsteknik samt "god opførsel".

Friluftsrådet har gennem sin tilskudspolitik de seneste år haft et ønske om at mindske sejldsbelastningen på vandløbene. Friluftsrådet har dermed forsøgt at påvirke sejldsmønstret gennem en omlægning af den økonomiske støtte fra kanoer til havkajakker.

Arbejdsgruppen kan bl.a. på denne baggrund konstatere, at der er sket en begyndende ændring i sejlads mønstret for skoler, institutioner m.m. væk fra kanosejlads på vandløb til havkajaksejlads ved de kystnære områder. Arbejdsgruppen finder, at tilskudspolitikken bør justeres løbende, så der tages højde for den stedfundne udvikling.

Friluftsrådet finder det af stor betydning, at børn og unge gives muligheder for de store naturoplevelser, som følger med, når man færdes hensigtsmæssigt i en kano. Det vil bidrage til at minimere den fremmedgørelse over for naturen, som er fremherskende blandt børn og unge i dag. Det er vigtigt med denne naturforståelse, som selvfølgelig kræver, at der er adgang til at færdes i naturen.

Det er samtidig klart, at børn og unge skal besidde viden om naturforhold og instrueres om hensigtsmæssig opførsel i naturen. Det er Arbejdsgruppens opfattelse, at denne uddannelse i stort omfang sker i ungdoms-, efterskole- og foreningsverdenen, og at der ikke er de store problemer med denne kategori af kanosejlere. Ydermere gør der sig det forhold gældende, at sejlads i denne kategori foregår uden for skoleferierne og dermed uden for den periode, hvor presset fra ferierende kanosejlere er størst.

Som ovenfor nævnt ser Friluftsrådet positivt på dette udlån. Hvis det imidlertid vurderes, at dette

udlån medfører en for stor belastning af vandløbet, dets omgivelser og andre brugergrupper, er spørgsmålet oplagt at drøfte i et brugerråd.

Hvis der foregår en egentlig udlejning af fartøjer fra klubber, institutioner eller spejdere, så er der tale om udlejning på lige fod med de kommercielle kanoudejere. Det er Arbejdsgruppens holdning, at de må søge en del af kvoten til udlejningsbåde på lige fod med de kommercielle kanoudejere.

Tildeling af koncessioner til kanoudejning bør endvidere jævnligt tages op til revision, hvilket passende kan ske, når sejladsbestemmelserne revideres f.eks. hvert 5. år. Det kan være med til at sikre, at Amtet kan påvirke eventuelle kanoudejere, som ikke følger retningslinierne om instruktion/orientering af større grupper.

Der er sporet en tendens til, at kanoudejere anvender deres kanoer på andre vandløb end der, hvor de er hjemmehørende. Det er med til at øge sejladsstrykket disse steder. Derfor anbefaler Arbejdsgruppen, at udlejningsfartøjer kun må anvendes på det vandløb, hvortil udlejningstilladelsen er givet.

Forslag til regler for udlejning:

- Etablering af bådudlejningsvirksomhed må kun ske efter tilladelse fra Amtet.
- Sejlads med udlejningsfartøjer må kun foretages med fartøjer, der er omfattet af en kvoteordning for det enkelte vandløb (hvis der eksisterer en sådan). Øvrige udlejningsfartøjer må ikke benyttes.
- Kvoteordningen omfatter enhver udlejning af fartøjer (kanoer, kajaker og robåde m.v.) hvad enten udlejeren er en erhvervmæssig virksomhed eller offentlig eller privat organisation, forening eller lign. Ejers egen sejlads med egne fartøjer betragtes ikke som udlejningssejlads.
- Hvert enkelt udlejningsfartøj må kun benyttes på det/de vandløb, som de er mærket til.
- Ved gruppesejladser (2 eller flere fartøjer, der sejler samlet) skal der udpeges en person, der er ansvarlig for gruppen. Personen registreres hos udlejer.
- Udlejningssejlads må ikke foregå om natten.

Forslag til regler for udlån:

- Institutionsejede fartøjer omfatter fartøjer ejet af firmaer, offentlige eller private institutioner, grejbanker, foreninger, klubber eller lignende, hvor fartøjerne anvendes af ansatte, elever, medlemmer eller lignende.
- Alle institutionsejede fartøjer skal være mærket med institutionens navn og hjemsted.
- Ved gruppesejladser (2 eller flere fartøjer, der sejler samlet) skal der udpeges en person, der er ansvarlig for gruppen. Personen registreres hos udlåner.
- Institutionsejede fartøjer må ikke udlejes, men må kun anvendes af personer tilknyttet institutionen, f.eks. ansatte, elever, medlemmer og lignende, til sædvanlige klub-, forenings- eller undervisningsaktiviteter.
- For ikke-kommercielle idræts- og undervisningsinstitutioner bør dog gælde, at udlån af fartøjer kan finde sted til tilsvarende institutioner forudsat, at brugen af fartøjerne sker som led i undervisning og under deltagelse af sejlkundig instruktør. Samme regel bør gælde for institutioner, der har som formål at anskaffe undervisningsmidler med henblik på udlån til

undervisningsinstitutioner til undervisningsformål, herunder de af friluftslivets tips- og lotto-midler støttede grejbanker.

Infrastruktur

Et af de vigtige budskaber i sejlsrapporten fra 1991 var, at det især for de intensivt anvendte vandløb er vigtigt, at der etableres tilstrækkeligt med ophalings- og isætningspladser, rasteplasser og primitive overnatningspladser – der skal være en passende infrastruktur. Det vil dæmme op for en hel del af de konflikter, som opstår på grund af ulovlig og uhensigtsmæssig landgang, henkastning af affald m.v.

10-15 km er en passende afstand mellem støttepunkterne, men det må bero på en konkret vurdering af det enkelte vandløb.

Ulovlig færdsel

Problemer med kanoejlere som ser stort på regler om kvoter o.lign. vurderes ikke at være stort. Dog vurderes det, at udenlandske turister med egen kano giver problemer – særligt i Sønderjylland – idet turisterne som oftest ikke kender reglerne for sejlads.

Desinfektion

I de senere år har det været fremme, at fiskesygdomme risikerer at blive spredt med kanoer fra vandløb til vandløb. Det har medført en debat om, i hvilket omfang det skal være tilladt at flytte kanoer mellem vandløb. Veterinær- og Fødevarerdirektoratet har imidlertid fastslået (senest i 1999), i forbindelse med fiskesygdommen BKD, at der ikke p.t. er baggrund for at indføre den slags restriktioner. Privatpersoner, der benytter vandløbene til rekreative formål er ikke pålagt smitteforebyggende foranstaltninger, således som det gælder for personer, der arbejder ved vandløbene f.eks. i forbindelse med grødeskæring, miljøundersøgelser og lignende.

Det kan alligevel være en god idé, at desinficere fartøjer bl.a. for at undgå spredning af andre bakterier. Veterinær- og Fødevarerdirektoratets anbefalinger findes i bilag A.

Planlægning

Ribe og Sønderjyllands amter

Som eksempel på hvordan sejladsregulering hensigtsmæssigt kan gribes an skal her nævnes Ribe Amt.

Ribe Amt har valgt at se på alle vandløb og vandløbssystemer som et samlet hele. Det vil sige, at også relationen til andre amter, hvor vandløb krydser amtsgrænsen er blevet taget i betragtning.

Vandløbene eller strækninger af disse er vurderet og på det grundlag delt op efter, om sejlads er forbudt, tilladt på visse strækninger, tilladt i visse måneder eller tilladt hele året. Derudover er det angivet, hvilke fartøjstyper der er tilladt, samt hvor stor kvoten for udlejningskanoer er for det enkelte vandløb.

Der er endvidere angivet regler for udlejnings- og institutionsejede fartøjer, og regler for hensigtsmæssig opførsel ved sejlads. Se i øvrigt "Tillægsregulativ vedrørende Sejlads på amtsvandløb i Ribe Amt", Ribe Amt, august 1999.

I Sønderjyllands Amt er sejladsregulering grebet an på tilsvarende vis, og Amtet har i øvrigt lavet en samlet formidling af reglerne i form af en pjece.

Behov for en samlet vejledning

Der er behov for, at der fra Skov- og Naturstyrelsens side udarbejdes en vejledning til amterne, om hvordan sejlads mest hensigtsmæssigt kan reguleres. Det vil øge muligheden for, at amterne fastlægger ensartede sejladsregler og administrationspraksis. Det kan f.eks. være, at perioden med sejladsbegrænsning for at beskytte fugle i yngleperioden skal være den samme fra amt til amt. Et andet eksempel er, at der bør være ens døgnregler for sejlads om sommeren. Indførelse af ensartede, enkle og letforståelige retningslinier vil have den sidegevinst, at også brugere og turister kan finde ud af reglerne. Dette vil alt andet lige øge sandsynligheden for at de overholdes.

Løsninger - anbefalinger

I de foregående afsnit er problemerne og udfordringerne vedr. aktiviteter ved og på vandløbene beskrevet. I det følgende præsenteres konkrete anbefalinger til forskellige målgrupper

Amterne

- bør vurdere i hvilket omfang et vandløb kan tåle sejlds.
- bør for vandløb, der kræver restriktioner, tage initiativ til oprettelse af et brugerråd. Hvis det vurderes, at det ikke er hensigtsmæssigt at lave et brugerråd for hvert vandløb, så kan der etableres et "Blåt Råd" under Amtets Grønne Råd. (Se i øvrigt side 4).
- bør i tilfælde af at presset på det enkelte vandløb bliver alt for stort, tage en drøftelse af problemet i et brugerråd.
- bør overveje det hensigtsmæssige i at fastsætte sejldsregler for enkeltvandløb, vandløbssystemer eller eventuelt samlet for alle sejlbare vandløb i Amtet.
- bør koordinere sejldsregler med naboamter for vandløb, der forløber på tværs af amtsgrænser.
- bør sikre, at der på vandløb, hvor der er udlejningssejlds, er en passende infrastruktur af offentlige ophalings- og isætningspladser, hvor der er fri adgang, samt raste- og primitive overnatningspladser. Dette bør ske efter en drøftelse i et brugerråd og etablering bør ske i samarbejde med kanoudelejerne. Pladserne bør placeres, hvor de generer sårbare dyre- og plantearter og lodsejere mindst muligt.
- kan ud fra løbende målinger af vandstanden (flodemål) vurdere, om der er strækninger på et vandløb, som helt skal friholdes for sejlds p.g.a. for lav vandstand, og om der er strækninger, hvor der periodevis er for lav vandstand. Principperne for denne ordning bør drøftes i et brugerråd.
- kan overveje – i samarbejde med et brugerråd – at indføre sejldsregulering på mindre robuste strækninger af vandløbet.
- kan overveje - i samarbejde med et brugerråd - at indføre bestemmelser om, at sejlds kun må foregå på visse tidspunkter, hvis specielle forhold taler for det. Også regulering af andre aktiviteter kan drøftes i brugerrådet, så der findes en helhedsløsning.
- kan i samarbejde med et brugerråd indføre et kvotesystem, hvor der tildeles kvoter til kommerciel udlejning, til gæstebåde og til hjemme hørende både. Fordeling af antal til de forskellige grupper må bero på en konkret vurdering af den samlede belastning.

- kan indføre en registreringsordning. Registreringsmærker på både vil endvidere øge muligheden for at finde frem til de personer, som eventuelt har udvist en uhensigtsmæssig adfærd.
- kan indføre en rullende ordning, der sikrer, at større grupper sendes af sted forskudt.
- bør vurdere muligheden for modstrømssejlds.
- bør være den myndighed, der bestemmer, hvem der kan få autorisation til udlejning af fartøjer. Autorisationen skal gælde for det enkelte vandløb.
- bør præcisere vilkår for udlejning (se i øvrigt side 12). Hvis disse misligholdes kan autorisationen inddrages.
- bør fastsætte et maximum for varigheden af tilladelse til kanouudlejning på 5 år.
- bør ikke give tilladelse til udlejning, hvis der ikke er etableret tilstrækkeligt med isætnings- og ophalingspladser og raste- og overnatningspladser.
- kan gøre opmærksom på, at foreninger, klubber, institutioner, spejdere og grejbanker ikke må drive udlejning. Hvis der sker en egentlig udlejning, så skal det ske gennem en tildeling inden for kvoten til udlejningssejlds (se i øvrigt side 12).
- bør udarbejde – i samarbejde med et brugerråd – materiale om hensynsfuld færden på vandløb. (færdsel, landgang, ophold, naturhensyn m.v.)
- bør sørge for, at information om sejlsregler tilgår turistkontorerne i de pågældende områder, ligesom turistkontorer i udlandet, specielt Tyskland bør informeres om de danske regler. Der kan søges inspiration i folderen "Tag den med ro", som Danmarks Idræts-Forbund og Dansk Kano og Kajak Forbund har udarbejdet. Information om sejlsregler bør søges frem midlet via internettet.
- bør allerede ved forudbestillinger redegøre for, at støjende og voldsom adfærd ikke tolereres.
- bør helt afvise udlejning, hvis det viser sig, at gruppen møder op med rekvisitter, der ikke hører hjemme i en kano (f.eks. masser af øl og ghettooblaster).
- bør i samarbejde med Amtet tage initiativ til etablering af et tilstrækkeligt antal ophalings- og isætningspladser og primitive overnatningspladser langs vandløbet. Pladserne bør placeres, hvor de generer sårbare dyre- og plantearter og lodsejere mindst muligt. Spørgsmålet bør endvidere drøftes i et brugerråd.
- bør kun udleje kanoer til anvendelse i det vandløb, hvortil tilladelsen er givet.

Foreninger, klubber, institutioner og skoler

- bør "uddanne" deltagerne i grupper i såvel sejladsteknik som hensynsfuld færden i naturen. Det bør også ske ved udlån fra grejbanker.
- bør allerede ved forudbestillinger redegøre for, at støjende og voldsom adfærd ikke tolereres.
- bør helt afvise udlån, hvis det viser sig, at gruppen møder op med rekvisitter, der ikke hører hjemme i en kano (f.eks. ghettooblaster og masser af øl).

Skov- og Naturstyrelsen

- bør udarbejde en samlet vejledning til amterne for sejls på vandløb i Danmark. Vejledningen bør indeholde anbefalinger for sejlsen om bl.a.
 - vurdering af behovet for regulering
 - døgnregulering
 - årstidsregulering
 - kvoter
 - udlejning og udlån
 - infrastruktur
 - brugerråd
 - definition af gæstebåde og hjemmehørende både
 - forholdsregler i forhold til fiskesygdomme.
- bør som led i vejledningsarbejdet afholde et seminar om sejlsregulering med amterne og relevante interesseorganisationer.

Kanoudejere

- bør instruere og oplyse deltagerne i især store grupper i såvel sejladsteknik som hensynsfuld færden i naturen.

Relevant litteratur

Rapport fra Vejle Amt om sejlads og fisk i
Gudenåen 1994 og 1999

Tillægsregulativ vedrørende sejlads på amtsvand-
løb i Ribe Amt, august 1999.

Lovgrundlag

Vandløbsloven af 1992
Cirkulære af 26/2 1985 om Vandløbsloven
Naturbeskyttelsesloven af 1992

Bilag A:

Forebyggelse af spredning af fiske-sygdommen BKD

Veterinær- og Fødevarerdirektoratet anbefaler:

Fiskeri

- Undlad at udsætte fangne fisk opstrøms for indfangningslokaliteten eller i andre vandløb.
- Undlad at foretage rensning af fisk på andre lokaliteter i naturen, end hvor de er fanget.
- Undlad at anvende agn i form af fisk/rogn fra andre vandløb eller nedstrøms for lokaliteten, hvor der fiskes

Sejlads

- Kanoer og andre både tømmes fuldstændig for vand, inden de flyttes fra vandløbet/søen, og rengøres grundigt med rent vand og sæbe inden de på ny udsættes i et andet vandløb

eller opstrøms i samme vandløbssystem. Yderligere kan man foretage en desinfektion med egnet desinfektionsmiddel.

- Kanoulejningsfirmaer er endvidere omfattet af de veterinære bestemmelser, som siger, at materiellet (kanoer, pagajer m.m.) skal behandles således at smitteoverførsel hindres. Dette indbefatter, at materiellet altid skal rengøres grundigt og desinficeres, inden kanoerne efter en tur igen udsættes opstrøms i vandløbet.

Færdsel generelt

- Man bør så vidt muligt bevæge sig nedstrøms med vandløbet.
- Foretag rengøring af støvler, inden man bevæger sig fra et vandløb til et andet vandløb.

Friluftsrådet
Scandiagade 13 • DK-2450 København SV
Telefon 33 79 00 79 • Fax 33 79 01 79
www.friluftsradet.dk
fr@friluftsradet.dk

FRILUFTSRÅDET

